

i den i Lovforslaget omhandlede Henseende, til Arbejder, ved hvilke den ugentlige Arbejdstid ikke overskrider 36 Timer, hvorved det bemærkes, at det formentlig ogsaa hidtil har været saaledes, at saadanne særlige Arbejder i Almindelighed er udført paa nedsat Arbejdstid.

Der er kun Adgang for Kommunerne til Refusion for Arbejdsløn ydet til Personer, der vilde være henvist til at søge Hjælp hos Kommunen, eventuelt Arbejdsløshedskassen, saafremt de ikke havde faaet Beskæftigelse ved paagældende Arbejde. Blandt disse arbejdsløse har man i Overensstemmelse med, hvad der altid har været Tilfældet, bestemt, at de, der har forsikret sig imod Arbejdsløshed, men som er uden Adgang til Understøttelse fra Kassen, først skal komme i Betragtning. Det vil derhos være rimeligt, at de heromhandlede Arbejder fortrinsvis staa aabne ogsaa for arbejdsløse, der har Adgang til forsikringsmæssig Understøttelse, saafremt en saadan Deltagelse i Arbejdet er paakrævet for at undgaa, at der før eller senere maa ydes offentlig Hjælp. I Overensstemmelse hermed er Bestemmelserne i Stk. 3, Nr. 2, formuleret.

Det forudsættes, at Kommunerne fordele Arbejdet blandt de i Kommunen værende arbejdsløse under Hensyntagen til den enkeltes Trang og den Fortjeneste, han har haft ved Arbejdet. Afgørelsen i saa Henseende maa tilkomme den enkelte Kommune, og det kan selvfølgelig ikke være Meningen, at saa snart en Deltager i Arbejdet har tjent saa meget, at han en kort Tid maaske kan klare sig uden Hjælp, skal han straks afskediges. Ved Kontrollen med, om den anførte Trangsbetingung til enhver Tid foreligger opfyldt for den enkelte Arbejder, skal man derfor ikke tage den Fortjeneste i Betragtning, som paagældende har erhvervet ved hidtidig Deltagelse i Arbejdet. Trangsbetingung i Stk. 3, Nr. 2, 1. Punktum, paavirker derfor ikke Kommunernes Adgang til frit at bestemme over Arbejdets Fordeling eller dets Varighed for den enkelte.

Stk. 4. Den Andel af Udgifterne til Arbejdsløn, der ifølge Bestemmelserne i dette Stykke er Genstand for mellemkommunal Refusion, svarer i det store og hele — naar Arbejdstiden er ca. 6 Timer daglig — til $\frac{2}{3}$ af det Beløb, som Kommunehjælpens Maksimum i paagældende Kommuner udgør, og derfor tillige i det store og hele til, hvad Kommunen vilde have kunnet anmelde til Refusion, saafremt paagældende Arbejdere havde været henvist til at søge Hjælp hos

Kommunen i Stedet for at faa Arbejde. Dog har man ikke anset det for heldigt, at det Beløb, der er Genstand for Refusion, overskrider det Maksimum paa 3 Kr. pr. Dag, som i Henhold til § 31, Stk. 7, i Lov af 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. er fastsat for Arbejdsløshedsfondens Tilskud til godkendte Nødhjælpsarbejder. Beløbet for Forsørgere i København er derfor nedsat i Overensstemmelse hermed.

Da der endvidere bør være et rimeligt Forhold mellem den udbetalte Arbejdsløn og det Beløb, der er Genstand for Refusion, foreslaar man, at det Beløb, der kan anmeldes til Refusion, normalt ikke maa overskride 50 pCt. af Lønnen for Forsørgere og 35 pCt. af Lønnen for Ikke-Forsørgere, for saa vidt angaar København og Købstæderne, og henholdsvis 40 og 25 pCt. for det øvrige Land. Dette kan dog kun gælde som en almindelig Regel, jfr. Udtrykket: normalt, hvorved det antydes, at der ikke skal finde Reduktioner Sted, saafremt Anvendelsen af de anførte Procenter kun vilde føre til ubetydelige Afvigelser fra de Beløb, der i øvrigt er Genstand for mellemkommunal Refusion. Ligeledes kan der foreligge særlige Forhold, der gør, at det uanset de anførte Procenter ikke vilde være rimeligt at foretage Reduktioner.

Til § 2.

Stk. 1. For at gøre Nævnene saa hurtigt arbejdende som muligt og for at begrænse Omkostningerne ved eventuelle Rejser har man foreslaaet, at Nævnet kun bestaar af 3 Personer. Det er foreslaaet, at Købstæderne i paagældende Amtsraadskreds repræsenteres ved et af Købstadforeningen og Landkommunerne ved et af Amtsraadet valgt Medlem.

Stk. 3. Man gaar ud fra, at Kommunerne normalt vil søge Godkendelse, forinden et Arbejde udføres. Da det imidlertid, særlig hvor det drejer sig om smaa Arbejder, kan være paakrævet, at Arbejdet paabegyndes omgaaende, har man indført en Bestemmelse om, at en efterfølgende Godkendelse af Arbejdet kan finde Sted.

Stk. 4. Det bestemmes her, at det for Amtsraads kredsen nedsatte Nævn skal basere sin Godkendelse paa Kendskab til de enkelte Kommuners Forhold. Om fornødent vil Nævnet ogsaa kunne indkalde Repræsentanter for paagældende Kommune til Forhandling og maa iøvrigt være beføjet til at afkræve Kommunerne alle Oplysninger, der er nødvendige til Sagens Afgørelse.